

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต. (2544). **คู่มือส่งเสริมสุขภาพจิตนักเรียนระดับมัธยมศึกษาสำหรับครู**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ร.ส.พ.
- ก่อเกียรติ วิริยะกิจพัฒนา และวินศ อัสวสิทธิถาวร. (2550). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: พิมพ์อักษร.
- กันยรัตน์ คัจฉาวรี และคณะ. (2537). **ผลการโฆษณาต่อการบริโภคอาหารเสริมสุขภาพ**. ปรินญาณิพนธ์เภสัชศาสตรบัณฑิต คณะเภสัชศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา นิมฺมสนฺทร. (2551). **การประเมินชุมชนแบบมีส่วนร่วมเพื่อ สังเคราะห์แนวทางการ ป้องกันการดื่มสุราในกลุ่มวัยรุ่น**. วิทยานิพนธ์ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลชุมชน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี. (2551). **เครื่องสำอาง ปลอดภัย (Cosmetic Safety)**. อุบลราชธานี: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี.
- กลุ่มควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2553). **เครื่องสำอางอันตราย**. ค้นเมื่อ 21 มิถุนายน 2553, จาก http://e-cosmetic.fda.moph.go.th/frontend/theme_4/dangerous_category.php?Submit=Clear
- จุลณี เทียนไทย. [ม.ป.ป.]. **เตือนลดอ้วนวิธีสุดพิदार อาจถึงเสียชีวิต**. ค้นเมื่อ 6 มกราคม 2552, จาก <http://www.dtam.moph.go.th/alternative/news/newsblockdetail.php>.
- _____. [ม.ป.ป.]. **Influential sources affecting Bangkok adolescent body image perceptions**. ค้นเมื่อ 6 มกราคม 2552, จาก <http://search.it.chula.ac.th/query/search/>
- จุไร สกุลเผือก. (2550). **การศึกษาความรู้และพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของ ประชาชนในจังหวัดภูเก็ต: วารสารอาหารและยา, 15(1), 85-91.**
- จิตต์ตะพี บุณยศักดิ์. (2006). **ครีมหน้าขาวกับการสร้างตัวตนและอัตลักษณ์ของสาวโรงงาน**. วิทยานิพนธ์ปริญญาสังคมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการแพทย์สาธารณสุข บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ฉัตยาพร เสมอใจ และมัทนียา สมมิ. (2546). **พฤติกรรมผู้บริโภค**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ธรรมการพิมพ์.
- ชาย โพธิสา. (2549). **ศาสตร์และศิลป์แห่งงานวิจัยเชิงคุณภาพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

- ณรงค์ คุณาภิบาล, ศิริศักดิ์ ธาณี และแววตา ประพัทธ์สร. (2539). การติดตามอันตรายที่เกิดจากการใช้เครื่องสำอาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- นาโน เซิร์ช. (2551). พฤติกรรมการใช้เครื่องสำอาง. ค้นเมื่อ 8 มกราคม 2552, จาก http://www.siamturakij.com/home/news/display_news.php?
- นฤดม สาริกบุตร. (2547). โฆษณาและพฤติกรรมผู้บริโภค. อุบลราชธานี: คณะบริหารจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- น้ำหนึ่ง วรพงษ์ธร, มยุรี กัลยาวัฒนกุล และสุรพล นธการกิจกุล. (2551). ทักษะคติและพฤติกรรมของผู้บริโภคต่อเครื่องสำอางป้องกันแสงแดด. วสารเภสัชศาสตร์อีสาน, 4(2), 73-80.
- นงลักษณ์ จารุวัฒน์. (2550). ลำดับความต้องการของมนุษย์. ค้นเมื่อ 23 กันยายน 2553, จาก <http://www.ismed.or.th/SME/src/upload/knowledge/1181544161466ceee185f2e.pdf>
- บรรพต ดันธีรวงศ์, ปราโมทย์ สือรัมย์รุ่งเรือง, วรสุดา ชูทอง และเนาวรัตน์ แดงไทย. (2540). การสำรวจสถานการณ์การคุ้มครองผู้บริโภคด้านผลิตภัณฑ์สุขภาพของประเทศไทย. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา.
- ประเสริฐ กิตติประภัตร์ และคณะ. (2552). ศึกษารูปแบบการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมผู้บริโภคเครื่องสำอางผิว ฝ้า ทำให้หน้าขาว จังหวัดแพร่.แพร่: กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดแพร่.
- ประเสริฐ เจริญผล. (2538). ทำการศึกษาเพื่อประเมินอันตรายจากการใช้เครื่องสำอางป้องกันแสงแดด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- พรพิมล ชัดดินานนท์, พรพรรณ สุนทรธรรม และสุภาศิริ ศรีชาติ. (2545). อาการไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พัชรพิมพ์ เชื้อนระนะ, อธิญา ช่างเหล็ก, จินตนา แสงจันทร์, อรไท พิพิธพัฒน์ไพสิฐ และนงลักษณ์ ปรมสุข. (2549). รวมผลงานวิชาการดีเด่นกระทรวงสาธารณสุขประจำปี 2250. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- พัชรินทร์ อัสวานุชิต. (2550). แนวโน้มธุรกิจเครื่องสำอางในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์เครื่องสำอาง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.

- พิมพ์ไพ คงแดง และสุจิต นันตารัตน์. (2546). ศึกษาสารห้ามใช้ ในผลิตภัณฑ์ทาผิวฝ้าในเขตภาคเหนือตอนบน. วารสารอาหารและยา, 10(2), 42-47.
- เพ็ญพิไล ฤทธาคนานนท์. (2549). พัฒนาการมนุษย์. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพรส.
- พรเพชร แก้วอ่อน. (2550). การศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยในการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องสำอางเพื่อบำรุงรักษาผิวสำหรับผู้ชายในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: ภาควิชาธุรกิจอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พรพรรณ สุนทรธรรม และอังกาบ เวสโกสิทธิ์. (2539). การบริหารระบบงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- ภานิต พิศาลสุทธิกุล. (2542). ศึกษาการแสดงผลฉลากภาษาไทยของเครื่องสำอางที่จำหน่ายในท้องตลาดจังหวัดสตูล. ค้นเมื่อ 20 ตุลาคม 2552, จาก http://elib.fda.moph.go.th/multim/html3/9031_1.htm
- มูลนิธิธรรมรักษ์เพื่อการไม่สูบบุหรี่. (2551). เยาวชนรุ่นใหม่ ร่วมใจต้านภัยบุหรี่. ค้นเมื่อ 6 ตุลาคม 2551, จาก <http://old.consumerthai.org/cms/index>.
- มนชยา อุดมกิตติ. (2549). การประเมินฉลากเครื่องสำอางเพื่อเศรษฐกิจชุมชน (OTOP) ที่จำหน่ายในจังหวัดอุบลราชธานี. รายงานการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ความงามและสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- มยุรี กล้าณรงค์ และคำรณ ศรีวงศ์ษา. (2549). ศึกษาระดับความรู้พฤติกรรมในการเลือกซื้อและพฤติกรรมผู้บริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพของประชาชนในจังหวัดสมุทรสงคราม. วารสารอาหารและยา, 14(2).
- ยุพา เตียงธวัช. (2540). การสำรวจการแสดงผลฉลากภาษาไทยของเครื่องสำอาง. วารสารอาหารและยา, 4(1), 48-61.
- เลิศชาย เลิศวุฒิ. (2553). การศึกษาพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกซื้อเครื่องสำอางทาผิว ทาฝ้า ทำให้น้ำขาว ของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักเรียนหญิงระดับปวช ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสารอาหารและยา, 17(2), 33-41.
- วีรวรรณ แดงแก้ว. (2538). การศึกษาคุณภาพมาตรฐานและเฝ้าระวังความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางประเภทสีย้อมสีของควบคุมเครื่องสำอาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- วิศิษฐ์ ประวีณวงศ์วุฒิ และนิภาภรณ์ จัยวัฒน์. (2540). พฤติกรรมการบริโภคเครื่องสำอาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.

- วิวัฒน์ ภัทรดำเนินรัตน์. (2544). ปัญหาการกำกับดูแลเครื่องสำอางทำให้เสียงานและเครื่องสำอาง
ป้องกันแสงแดดสำหรับผิวหน้า. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
กระทรวงสาธารณสุข.
- วีรวรรณ แดงแก้ว. (2538). การศึกษาคุณภาพมาตรฐานและเฝ้าระวังความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์
เครื่องสำอางประเภทสีย้อม. กรุงเทพฯ: กองควบคุมเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการ
อาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- ศิริพร จิรวัฒน์กุล. (2546). การวิจัยเชิงคุณภาพในวิชาชีพการพยาบาล. ขอนแก่น: ศิริภัณฑ์
ออฟเซ็ท.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: ชีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2541). การสำรวจพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารเสริมสุขภาพ. นิตยสารใกล้
หมอ, 22(7).
- _____. (2549). ตลาดเครื่องสำอางปี 49: เน้นคุณภาพ...สร้างความแตกต่าง...ขยายตลาด. กันยายน
เมื่อ 8 กรกฎาคม 2551; จาก [http://research.kasikornresearch.com/portal/site/KResearch/
rsh_d/?cid=5&id=5766](http://research.kasikornresearch.com/portal/site/KResearch/rsh_d/?cid=5&id=5766)
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา. (2550). อันตรายจากเครื่องสำอาง. กันยายน 6 กรกฎาคม
2551, จาก http://www.fda.moph.go.th/ecosmetic_v2/data_center/ifm_mod/pdf.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. (2535). พระราชบัญญัติเครื่องสำอาง
พ.ศ. 2535. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข.
- สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวงสาธารณสุข. (2522). พระราชบัญญัติคุ้มครอง
ผู้บริโภค พ.ศ. 2522. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา กระทรวง
สาธารณสุข.
- สิรินมาส กัษมาตย์. (2550). ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางผิวขาว. วารสารอาหารและยา, 14(2), 22-26.
- สุรัตนา พรวิวัฒน์ชัย. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการสูบบุหรี่ของวัยรุ่น. กรุงเทพฯ:
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- โสภณัท นุชนาด. (2542). จิตวิทยาวัยรุ่น. ธนบุรี: สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- สุรพงษ์ ผานาค และคณะ. (2549). ศึกษาความรู้และปัจจัยในการเลือกซื้อเครื่องสำอางชนิดทาหน้า
ของสตรีในเขตชุมชนสามเหลี่ยม 1. ขอนแก่น: ภาควิชาเวชศาสตร์ชุมชนคณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

เสาวนีย์ ปุยะกุล. (2540). ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอางของ
 นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
 อุดลย์ จาตุรงค์กุล. (2546). พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
 อารทรา ปัญญาปฏิภาณ. (2547). ใช้เครื่องสำอางอย่างไรให้ปลอดภัย. วารสารอาหารและยา,
 11(3), 11-16.

อรุณศรี มณีวงศ์. (2551). ศึกษาการเลือกซื้อเครื่องสำอางของประชาชนในเขตเทศบาลเมือง
 แม่ฮ่องสอน. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

Allen.S. (2003). **Whitening skin can be deadly.** Retrieved January 3, 2009, from
http://www.boston.com/news/globe/health_science/articles/

Eric P. H. Li, Hyun Jeong Min, Russell W. Belk, Junko Kimura & Shalini Bahl, (2008). Skin
 Lightening and Beauty in Four Asian Cultures. **Advances in Consumer Research**,
 35, 444-449.

Fredric Kropp & Anne M. (1999). Smokers and beer drinkers: values and consumer susceptibility
 to interpersonal influence. **Journal of Consumer Marketing**, 16 (6), 536-557.

Froukje Dijk, Jascha de Nooijer, Evelien Heinrich & Hein de Vries. (2007). Adolescents' view
 on smoking, quitting and health education. **Health Education**, 107(2), 114-125.

Tang, HL. et al. (2006). Minimal change disease following exposure to mercury-containing skin
 lightening cream. **Hong Kong Med**, 12(4), 316-318.

Joseph F Merola, Shane Meehan, Ruth F Walters & Lance Brown. (2008). Exogenous
 ochronosis. **Dermatology Online Journal**, 14(10).

Leah Persaud. (2007). **Cosmetic contamination awareness among adolescent females.**
 Retrieved December 25, 2008, from [http://www.amstat.org/education/posterprojects/
 projects/2008/8-Grades10-12-HM.pdf](http://www.amstat.org/education/posterprojects/projects/2008/8-Grades10-12-HM.pdf)

Luisa Lopez, Pablo Herrero, Angel Comas & Hein de Vries. (2004). Impact of cigarette
 advertising on smoking behavior in Spanish adolescents as measured using recognition of
 billboard advertising. **European Journal of Public Health**, 14(4), 428-432.

Ly F, & Ndiaye B Int J. (2007). Aesthetic problems associated with the cosmetic use of
 bleaching products. **Journal of Dermatology**, 46(1), 7-15.

- Marie Marquis. (2004). Strategies for influencing parental decision on food purchasing. **Journal of Consumer Marketing**, 21(2), 134-143.
- Mahé A., et al. (2003). Skin diseases associated with the cosmetic use of bleaching products in women from Dakar. **Senegal British Journal of Dermatology**, 148(3), 493-500.
- Marilyn August. (2008). Asians turning to cosmetics for lighter skin. **Otago Daily Time**. Retrieved December 25, 2009, from <http://www.odt.co.nz/lifestyle/fashion/5879/asians-turning-cosmetics-promise-lighter-skin>
- Mercury working group. (2010). **Mercury policy project: mercury in skin lightening cosmetics**. Retrieved June 25, 2010, http://mercurypolicy.org/wp-content/uploads/2010/06/skincreamhgfactsheet_may31_final.pdf
- Maslow, Abraham H. (1970). **Motivation and Personality**. 3rd ed. New York: Harper & Row.
- Nada O. Kassem, Jerry W. Lee, Naomi N. Modeste & Patricia K. Johnston. (2003). Understanding soft drink consumption among female adolescents using the theory of planned behavior. **Health Education Research**, 18(3), 278-291.
- Nora Wiium & Bente Wold. (2006). Family and school influences on adolescent smoking behavior. **Health Education**, 106 (6), 465-479.
- Olumide YM, Akinkugb AO, et al. (2008). Complication of chronic use of skin lightening cosmetics. **International Journal of Dermatology**, 47(4), 344-53.
- Obuekwe, Ifeinwa Flossy & Ochei Uche Mabel. (2004). An epidemiological survey on the presence of toxic chemicals in soaps and cosmetics used by adolescent female students from a Nigerian University. **Journal of International Women's Studies**, 5, 85-92.
- Phupoksakul, N. (2007). **Thailand: Cosmetic products market**. U.S. & Foreign Commercial Service and U.S. Department of State. Retrieved December 25, 2009, from <http://www.buyusa.gov>.
- Rose M.E.Huver, Rutger C.M.E. Engel & Hein de Vries. (2005). Are anti smoking parenting practice related to adolescent smoking cognitions and behavior?. **Health education Research**, 21(1), 66-67.

- Raul Charlin, Carlos B. Barcaui, Bernard Kawa Kac, Deborah Brazuna Soares, Rosa Rabello-Fonseca & Luna Azulay-Abulafia. (2008). Hydroquinone-induced exogenous ochronosis: a report of four cases and usefulness of dermoscopy. **International Journal of Dermatology**, 47, 19–23.
- Sondos M. S. Islam & Carl Anderson Johnson. (2005). Influence of known psychosocial smoking risk factors on Egyptian adolescents' cigarette smoking behavior. **Oxford Journals Medicine Health Promotion International**, 20(2), 135-145.
- Wone I, Tal-Dia A, Diallo OF, Badiane M & Diallo I. (2000). Prevalence of the use of skin bleaching cosmetics in two areas in Dakar (Sénégal). **Dakar Med**, 45(2), 154-157.
- Westerhof, W. & Kooyers, T J. (2005). Hydroquinone and itsbanaloques in dermatology-a potential health risk. **Journal of Cosmetic Dermatology**, 4, 55-59.

ภาคผนวก

คำถามแบบสอบถามและสัมภาษณ์

เรื่อง การศึกษาพฤติกรรมการใช้ผลิตภัณฑ์ “เครื่องสำอางอันตราย” ของวัยรุ่นหญิง

จังหวัดอุบลราชธานี

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อพฤติกรรมการใช้เครื่องสำอางอันตรายในกลุ่มวัยรุ่นหญิง จังหวัดอุบลราชธานี และแนวทางในการลดพฤติกรรม การใช้เครื่องสำอางผิดกฎหมายในกลุ่มวัยรุ่น ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาจัดทำรายงานในรายวิชาวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการคุ้มครองผู้บริโภคและการจัดการด้านสุขภาพ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

คำนิยาม :

เครื่องสำอางอันตราย หมายถึง เครื่องสำอางที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) ประกาศเป็นเครื่องสำอางอันตรายเนื่องจากการผสมสารห้ามใช้

เครื่องสำอางทาหน้า หมายถึง เครื่องสำอางที่ใช้สำหรับทาใบหน้า ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบครีม เจล หรือ โลชั่น เพื่อ บำรุงผิวหน้า รักษาผิว ฝ้า กระ จุดด่างดำ ป้องกันแดด ทำให้หน้าขาวขึ้น แต่ไม่รวมถึงเครื่องสำอางที่ใช้ตกแต่งสีสันทนใบหน้า

คำชี้แจง :

1. คำถามการสัมภาษณ์แบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้ ประสบการณ์การใช้และซื้อ เครื่องสำอางทาหน้าของวัยรุ่นหญิง จังหวัดอุบลราชธานี

ตอนที่ 2 คำถามใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) และผู้ให้ข้อมูลรอง (General informant)

2. ขอความกรุณาท่านตอบคำถามให้ตรงตามความคิดเห็นหรือตรงความเป็นจริงสำหรับท่าน และกรุณาตอบคำถามอย่างครบถ้วนทุกข้อ ทั้งนี้ไม่มีการระบุชื่อผู้ตอบ โดยคำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และจะไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อตัวท่าน ซึ่งผลสรุปที่ได้จะนำมาใช้เพียงประกอบการอธิบายสรุปงานวิจัยเท่านั้น

3. ขอความกรุณาส่งแบบสอบถามคืนแก่ผู้แจกแบบสอบถามโดยตรง ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านเป็นอย่างดี และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลและประสบการณ์ ความรู้และพฤติกรรมการใช้
 เครื่องสำอางทาหน้า ของวัยรุ่นหญิง จังหวัดอุบลราชธานี

คำชี้แจง กรุณาเติมเครื่องหมาย ✓ ลงใน □ หรือข้อความลงในช่องว่างที่ตรงกับความเป็นจริง
 เกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ปัจจุบันท่านอายุเท่าใด ปี
2. ปัจจุบันท่านกำลังศึกษาอยู่ในระดับใด
 1. ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4
 2. ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
 3. ☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6
 4. ☐ ปวช.ปีที่ 1
 5. ☐ ปวช.ปีที่ 2
 6. ☐ ปวช.ปีที่ 3
3. สถาบันการศึกษาของท่านสังกัด
 1. ☐ ภาครัฐ
 2. ☐ ภาคเอกชน
4. ท่านมีรายรับจากแหล่งใดบ้าง
 1. ☐ ผู้ปกครองหรือผู้อุปการะ
 2. ☐ ทำงานพิเศษ
 3. ☐ เงินเดือนจากการทำงาน
 4. ☐ อื่นๆ.....
5. รวมรายรับต่อเดือนของท่านเท่าใด
 1. ☐ น้อยกว่า 1,000 บาท
 2. ☐ 1,000 – 2,999 บาท
 3. ☐ 3,000 – 4,999 บาท
 4. ☐ 5,000 – 6,999 บาท
 5. ☐ 7,000 – 9,999 บาท
 6. ☐ มากกว่า 10,000 บาท
6. ปัจจุบันท่านพักอาศัยอยู่กับ
 1. ☐ ผู้ปกครอง (บิดา มารดา)
 2. ☐ ไม่ได้อาศัยอยู่กับผู้ปกครอง (บิดา มารดา) แต่อาศัยอยู่.....
7. ผู้ปกครอง ของท่านจบการศึกษาสูงสุดระดับใด

	บิดา	มารดา
1.ระดับประถมศึกษา	☐	☐
2.ระดับมัธยมศึกษา	☐	☐
3.ระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า	☐	☐
4.ระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่า	☐	☐
5.อื่น.....	☐	☐

8. อาชีพของผู้ปกครองของท่าน

	บิดา	มารดา
1.เกษตร	☐	☐
2.ข้าราชการ	☐	☐
3.ประกอบธุรกิจส่วนตัว	☐	☐
4.พนักงานบริษัทเอกชน	☐	☐
5. พ่อบ้าน แม่บ้าน	☐	☐
6.รับจ้างทั่วไป	☐	☐
7.อื่นๆ (ระบุ)		

9. ท่านมีผิวสีแบบใด

1. ☐ ผิวขาว 2. ☐ ผิวเหลือง 3. ☐ ผิวคล้ำ 4. ☐ ผิวดำ

10. ท่านพึงพอใจต่อสีผิวของตนเองระดับใด

1. ☐ พึงพอใจมากที่สุด 4. ☐ พึงพอใจน้อย
2. ☐ พึงพอใจมาก 5. ☐ พึงพอใจน้อยที่สุด
3. ☐ พึงพอใจปานกลาง

11. ท่านคิดว่าเครื่องสำอางทาหน้ามีความสำคัญต่อท่านเพียงใด

1. ☐ มากที่สุด 2. ☐ มาก 3. ☐ ปานกลาง
4. ☐ น้อย 5. ☐ น้อยที่สุด

12. ท่านเลือกซื้อเครื่องสำอางทาหน้าโดยคำนึงถึงสรรพคุณต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง ช่องเดียว

สรรพคุณเครื่องสำอาง ทาผิวหน้าที่ท่านเลือกซื้อ	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ทำให้หน้าขาวขึ้น					
2.บำรุงผิวหน้า/เพิ่มความชุ่มชื้น					
3.รักษาฝ้า กระ จุด ดำ					
4.ป้องกันแดด					
5.รักษาสิว					
6.ทำให้ใบหน้าอ่อนวัย					
7.ลดรอยเหี่ยวย่น					
8. อื่นๆ ระบุ.....					

13. ปัจจัยต่อไปนี้มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางทาหน้าของท่านมากน้อยเพียงใด
โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง ช่องเดียว

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางทา ผิวหน้าของท่าน	ระดับความสำคัญ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.การโฆษณาสรรพคุณ					
2.ดารา นักแสดง นักร้อง					
3.ราคา					
4.ยี่ห้อที่มีความน่าเชื่อถือ					
5.บรรจุภัณฑ์สวยงาม					
6.สถานที่จำหน่ายใกล้บ้าน					
7.ผู้ปกครอง					
8.เพื่อน/ แฟน					
9.การได้ทดลองใช้แล้วได้ผล					
10.ของแถม					
11.คุณภาพของผลิตภัณฑ์ เช่น ไม่เหนียวเหนอะหนะ ซึมซาบ เร็ว สีและกลิ่น เป็นต้น					
12.แพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านผิวหนัง					
13.มีการรับรองมาตรฐาน (อย.)					
14.พนักงานขาย					
15.อื่นๆ.....					

14. โปรดเรียงลำดับแหล่งจำหน่ายเครื่องสำอางทาหน้า ที่ท่านเลือกซื้อบ่อยที่สุด เป็นลำดับที่ 1 และ เลือกซื้อรองลงมา เป็นลำดับ 2 และ 3 โดยเติมหมายเลขลงใน [] ระบุเพียง 3 ลำดับแรกเท่านั้น

- ☐ 1. ตลาดนัด/ แผงลอย
- ☐ 2.ขายตรง
- ☐ 3.ร้านขายของชำ
- ☐ 4.ซูเปอร์มาร์เก็ต
- ☐ 5.ร้านขายยา
- ☐ 6.คลินิกแพทย์
- ☐ 7.งานแสดงสินค้า OTOP
- ☐ 8.ห้างสรรพสินค้า
- ☐ 9.เคาเตอร์ขายเครื่องสำอาง
- ☐ 10.ร้านเสริมสวยหรือสถานเสริมความงาม
- ☐ 11.ศูนย์จำหน่ายเครื่องสำอาง
- ☐ 12.ร้าน Health Shop เช่น Boots, Watson.
- ☐ 13.อินเทอร์เน็ต
- ☐ 14.อื่นๆ.....

15. ให้ท่านพิจารณาข้อความเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทาหน้า โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียง ช่องเดียว

ลำดับที่	รายการ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1	เครื่องสำอางทาหน้าสามารถปรับเปลี่ยนสีผิวให้ขาวขึ้นได้มากกว่าสีผิวธรรมชาติของตนเอง			
2	เครื่องสำอางทาหน้าสามารถ รักษาสิว ฝ้าได้			
3	เครื่องสำอางทาหน้าบำรุงผิวหน้า สามารถกระตุ้นการไหลเวียนของโลหิต ทำให้ผิวอ่อนเยาว์ สดใส			
4	เครื่องสำอางทาหน้าที่วางขายในประเทศทุกชนิดต้องแสดง ฉลากภาษาไทย กำกับไว้ด้วย			
5	เครื่องสำอางทาหน้าที่ไม่มีฉลากภาษาไทย แสดงว่ากฎหมายผ่อนผันกรณี queพิจารณาแล้วว่าเครื่องสำอางนั้นไม่มีอันตรายใดๆ			
6	ฉลากเครื่องสำอางทาหน้าทุกชนิดต้องมีเครื่องหมาย อย.			
7	ฉลากของเครื่องสำอางทาหน้าอาจไม่บอกวันหมดอายุเนื่องจากอายุของเครื่องสำอางขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น การเก็บรักษา การปนเปื้อนระหว่างการใช้			
8	เครื่องสำอางทาหน้าที่มีเครื่องหมาย อย. กำกับเมื่อใช้แล้วจะไม่เกิดอาการแพ้			

ลำดับที่	รายการ	ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
9	การโฆษณาเครื่องสำอางทาหน้า ต้องผ่านการอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ก่อน ดังนั้นโฆษณาที่พบในโทรทัศน์หรือวิทยุ จึงสามารถเชื่อถือได้			
10	ไฮโดรควิโนน โปรท และกรดวิตามินเอ จัดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง ที่มีการตรวจพบบ่อย			
11	โปรท จัดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง เนื่องจากเกิดการสะสมทำให้ทางเดินปัสสาวะอักเสบ ไตอักเสบได้			
12	กรดวิตามินเอ จัดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง เนื่องจากทำให้ผิวหนังลอกอย่างรุนแรงและอาจเป็นอันตรายต่อทารกในครรภ์ได้			
13	ไฮโดรควิโนน จัดเป็นสารห้ามใช้ในเครื่องสำอาง เนื่องจากเกิดจุดด่างขาวที่หน้า หรือทำให้เกิดฝ้าผื่น รักษายาก			
14	เครื่องสำอางที่มีราคาแพงจะไม่ทำให้เกิดอาการแพ้			

16. ทุกครั้งที่ท่านซื้อหรือใช้เครื่องสำอางทาหน้า ท่านจะปฏิบัติตามรายละเอียดต่อไปนี้ โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับกรปฏิบัติตัวของท่านมากที่สุด

รายละเอียด	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
1.ท่านเลือกซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางทาหน้าที่มีฉลากภาษาไทยกำกับ			
2. ก่อนซื้อเครื่องสำอางทาหน้า ท่านอ่านรายละเอียด บนฉลาก เช่น ชื่อผลิตภัณฑ์ ส่วนประกอบสำคัญ ชื่อที่ตั้งผู้ผลิต วันเดือนปีที่ผลิต วิธีใช้ การเก็บรักษา เป็นต้น			
3. ทุกครั้งที่ใช้เครื่องสำอางทาหน้าชนิดใดเป็นครั้งแรกท่านทดสอบการแพ้เครื่องสำอาง ด้วยการทาผลิตภัณฑ์นั้นในปริมาณเล็กน้อยบริเวณท้องแขนหรือหลังใบหู แล้วทิ้งไว้ 24-48 ชม.			

รายละเอียด	ปฏิบัติ ทุกครั้ง	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่เคย ปฏิบัติ
4. ท่านปฏิบัติตามคำแนะนำการใช้เครื่องสำอางทาหน้าตามที่ ระบุบนฉลากผลิตภัณฑ์			
5. ท่านซื้อเครื่องสำอางทาหน้ายี่ห้อที่มีชื่อเสียงที่นำมาลดราคา ตามตลาดนัด			
6. ท่านเลือกซื้อเครื่องสำอางทาหน้าจากร้านที่มีหลักแหล่ง แน่นอน เชื่อถือได้ ซึ่งสามารถติดตามผู้จำหน่ายได้หากได้รับ ความเสียหายจากการใช้เครื่องสำอางนั้น			
7. ท่านเก็บเครื่องสำอางทาหน้าไว้ในพื้นที่ ที่แสงแดดส่องไม่ ถึง หรือไม่ร้อนเกินไป			
8. ท่านเคยใช้เครื่องสำอางทาหน้าร่วมกับผู้อื่น			

17. ท่านเคยเกิดอาการไม่พึงประสงค์จากการใช้เครื่องสำอางทาหน้าหรือไม่

1. ☐ ไม่

2. ☐ เคย มีอาการอย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.() ผื่นแดง และคัน 2.() แสบร้อน หน้าไหม้ 3.() สิวขึ้น

4.() หน้าลอก 5.() เป็นกระและฝ้า หน้าดำ 6.() อื่นๆ.....

18. ท่านเคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ “เครื่องสำอางอันตราย” หรือไม่

1. ☐ ไม่

2. ☐ เคย ได้รับข้อมูลจากแหล่งใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

1.() เจ้าหน้าที่สาธารณสุข 2.() อาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.)

3.() ผู้ปกครอง 4.() ครู / อาจารย์

5.() สื่ออินเทอร์เน็ต 6.() สื่อวิทยุชุมชน

7.() หอกระจายข่าว 8.() สายด่วน อย. 1556

9.() สื่อโทรทัศน์

10.() สื่อสิ่งพิมพ์ภาครัฐ เช่น ไปสเตอร์ แผ่นพับ

11.() สื่อสิ่งพิมพ์ ภาคเอกชน เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร

12.() สื่อกิจกรรม เช่น การเดินรณรงค์ การจัดกิจกรรม อย.น้อยในโรงเรียน

13.() อื่นๆ.....

19. ท่านใช้สื่อใดมากที่สุดในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพ (ตอบได้เพียง 1 ข้อ)

1. () สื่ออินเทอร์เน็ต 2. () สื่อโทรทัศน์ 3. () สื่อวิทยุ
4. () สื่อสิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โปสเตอร์ แผ่นพับ
5. () โทรศัพท์ 6. อื่นๆ.....

20. หากมีเครื่องสำอางที่ใช้แล้วสามารถปรับเปลี่ยนสีผิวท่านให้ขาวขึ้นได้ แต่ถ้าใช้เป็นระยะเวลาเวลานานท่านอาจจะได้รับอันตรายได้ ท่านจะใช้หรือไม่

1. ☐ ใช่ 2. ☐ ไม่ใช่ 3. ☐ อื่นๆ.....

21. ท่านเคยเห็นเครื่องสำอางทาหน้าที่แสดงบนแผ่นพับรูปภาพ ที่แนบมาด้วยด้านหลังแบบสอบถามหรือไม่

1. ☐ เคย 2. ☐ ไม่เคย

22. ท่านเคยใช้เครื่องสำอางทาหน้าที่แสดงบนแผ่นพับรูปภาพ ที่แนบมาด้วยด้านหลังแบบสอบถามหรือไม่

1. ☐ เคยใช้ ปัจจุบันยังใช้ 2. ☐ เคยใช้ ปัจจุบันเลิกใช้ 3. ☐ ไม่เคยใช้

ตอนที่ 2 คำถามใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant) และผู้ให้ข้อมูลรอง (General informant)

ตอนที่ 2.1 คำถามใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key informant)

ข้อที่ 1 ผู้หญิงสวยในมุมมองวัยรุ่นเป็นอย่างไร.....

.....

ข้อที่ 2 วัยรุ่นคิดเห็นอย่างไร กับค่านิยม เรื่องผิวขาว.....

.....

ข้อ 3 วัยรุ่นมีความรู้ และเข้าใจเรื่อง “เครื่องสำอางอันตราย” อย่างไร.....

.....

ข้อที่ 4 ทำไมวัยรุ่นถึงใช้ / เลิกใช้ / ไม่ใช้ “เครื่องสำอางอันตราย”

.....

ข้อที่ 5 วัยรุ่นมีหลักเกณฑ์ในการเลือกซื้อเครื่องสำอางอย่างไร และ ปัจจัยใดที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจซื้อเครื่องสำอางของวัยรุ่น

.....

.....

ข้อที่ 6 ถ้าวัยรุ่นทราบว่าเครื่องสำอางที่ใช้อยู่เป็น “เครื่องสำอางอันตราย” จะใช้เครื่องสำอางนั้นต่อไปหรือไม่

.....

.....

ตอนที่ 2.2 คำถามใช้สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลรอง (General informant)

อาจารย์/ผู้ปกครอง

ข้อที่ 1 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ “เครื่องสำอางอันตราย” อย่างไร

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าวัยรุ่นเสี่ยงต่อการใช้ “เครื่องสำอางอันตราย” หรือไม่

.....

.....

ข้อที่ 3 ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่น่าจะช่วยลดพฤติกรรมการใช้ “เครื่องสำอางอันตราย” ของวัยรุ่นให้ประสบความสำเร็จและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

.....

.....

ผู้ประกอบการขายเครื่องสำอาง

ข้อที่ 1 ท่านมีความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับ “เครื่องสำอางอันตราย” อย่างไร

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านมีหลักเกณฑ์การเลือกซื้อเครื่องสำอางทาผิว ทาฝ้า ทำให้หน้าขาว หน้าแดง เข้ามาจำหน่ายภายในร้านอย่างไร

.....

.....

ข้อที่ 3 ทำไมท่านถึง จำหน่าย / ไม่จำหน่าย “เครื่องสำอางอันตราย” (ผู้สัมภาษณ์ต้องใช้ในการ
สังเกตเพิ่มเติม เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล ว่าคุณความจริงกับข้อมูลที่ได้มีความสัมพันธ์กันหรือไม่)

.....

.....

ข้อที่ 4 ท่านคิดว่าวัยรุ่นเสี่ยงต่อการใช้ “เครื่องสำอางอันตราย” หรือไม่

.....

.....

ข้อที่ 5 ท่านคิดว่ามีแนวทางใดที่น่าจะช่วยลดพฤติกรรมการใช้ “เครื่องสำอางอันตราย”
ของวัยรุ่นให้ประสบความสำเร็จและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน.....

.....

.....

พนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อที่ 1 ทำไมการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอางอันตรายในปัจจุบันถึงไม่
ประสบความสำเร็จ

.....

.....

.....

ข้อที่ 2 ท่านคิดว่าวัยรุ่นที่อยู่ในวัยนักเรียนเสี่ยงต่อการใช้ “เครื่องสำอางอันตราย” หรือไม่

.....

.....

.....

ข้อที่ 3 คิดว่าแนวทางการดำเนินงานคุ้มครองผู้บริโภคด้านเครื่องสำอางอันตรายทุกวันนี้
เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันหรือไม่ มีแนวทางใดที่น่าจะช่วยให้การดำเนินงานคุ้มครอง
ผู้บริโภคด้านเครื่องสำอางอันตรายประสบความสำเร็จ.....

.....

.....

ภาพที่ 11 ตัวอย่างผลิตภัณฑ์ (ต่อ)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวรุ่งนภา กวงวงษ์
เกิดเมื่อวันที่	17 มีนาคม 2523
ตำแหน่งปัจจุบัน	เภสัชกร ระดับปฏิบัติการ
หน่วยงานที่สังกัด	กลุ่มงานเภสัชกรรมและคุ้มครองผู้บริโภค โรงพยาบาลวารินชำราบ โทรศัพท์ 0-4526-7259 ต่อ 5102-5106 โทรสาร 0-4526-7262
สถานที่ติดต่อ	โรงพยาบาลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ ตำบลค่าน้ำแซบ จังหวัดอุบลราชธานี 34190
E-mail-address	jeabps@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เกษศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัย อุบลราชธานี ปี พ.ศ. 2547 เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการ คุ้มครองผู้บริโภคและการจัดการด้านสุขภาพ คณะเภสัชศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เมื่อปีการศึกษา 2550

